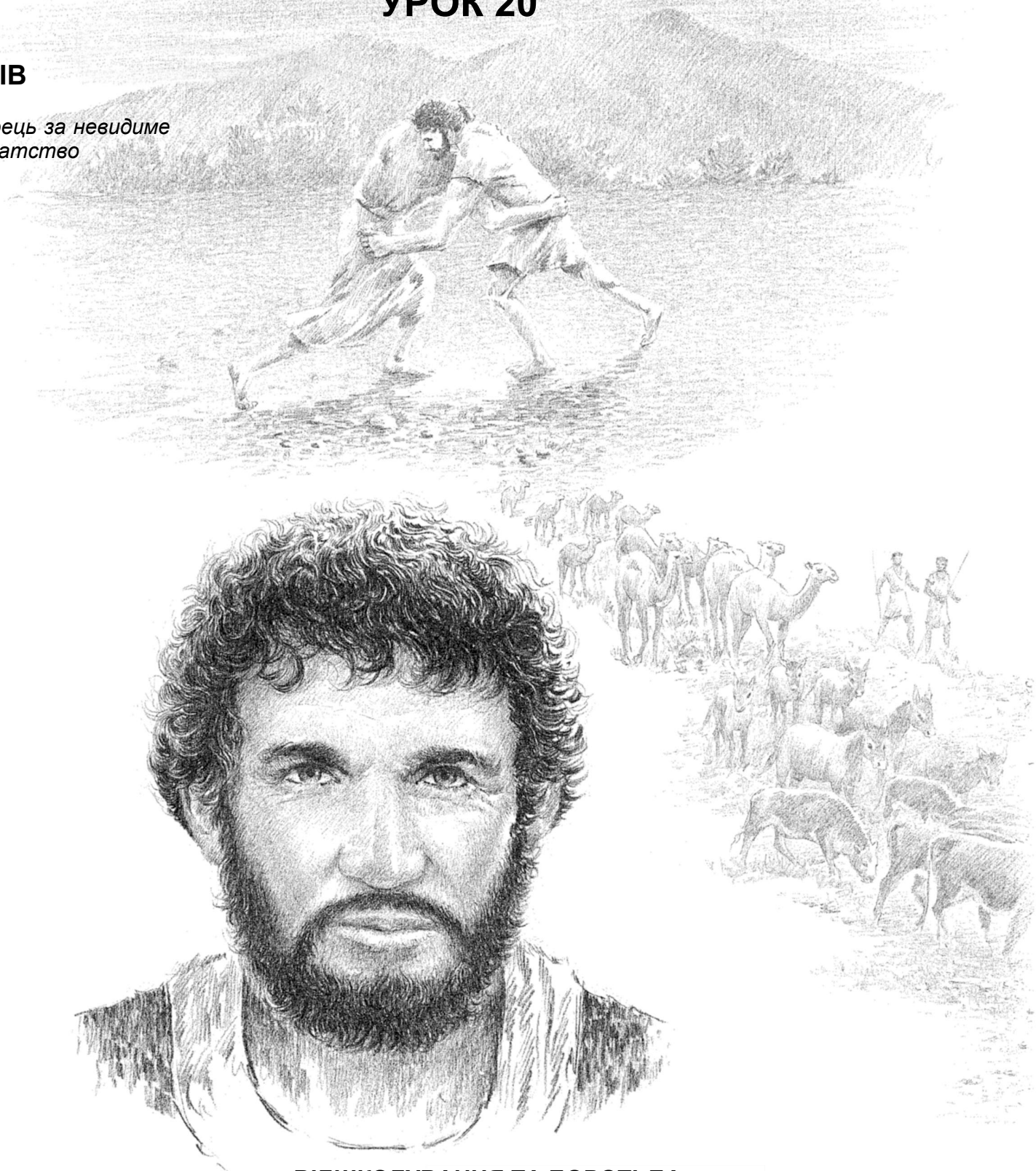

БОЖЕ БЛАГОСЛОВІННЯ ГОТУВАТИ НАДІЙНИЙ СПАДОК УЖЕ ЗАРАЗ

УРОК 20

ЯКІВ

*Борець за невидиме
багатство*

ВІДШКОДУВАННЯ ТА БОРОТЬБА

Яків, відшкодувавши братові за образу, потім цілу ніч боровся з ангелом. Він здобув собі благословення, перемігши у змаганні з Богом і людьми (див. Буття 32:25–29)

БОЖЕ БЛАГОСЛОВІННЯ ГОТУВАТИ НАДІЙНИЙ СПАДОК УЖЕ ЗАРАЗ

Переможці отримують багату спадщину

«Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа їх не нищить, і де злодії до них не підкопуються та не крадуть. Бо де скарб твій, там буде й серце твоє!» (Матвія 6:20–21).

БЛАГОСЛОВЕННЯ ВПРОДОВЖ ПОКОЛІНЬ

Яків передав побожну спадщину своїм нащадкам, а також кожному християнину, який долучається до його духовних багатств (див. Ісаї 58:14).

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ПРИЗНАЧЕННЯ СПАДЩИНИ?

ОСОБИСТА ОЦІНКА

ПРАВДА /
НЕПРАВДА

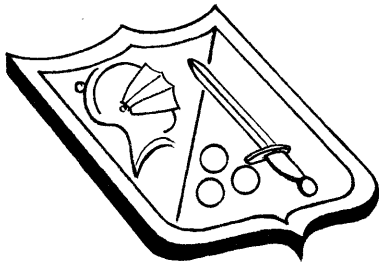
1. Спадщину давати не слід, оскільки через неї можуть виникнути образи серед членів родини.	☐ ☐
2. Давання спадщини — це світська ідея, а не біблійне положення.	☐ ☐
3. Якщо роздається спадщина, то кожен з найближчих родичів має отримати однакову частину.	☐ ☐
4. Давати гроші, які мають успадкуватися дітьми, ще до своєї смерті — це мудре рішення.	☐ ☐
5. У Писанні ми не маємо прецедентів, які б давали нам підстави для складання заповіту.	☐ ☐
6. Більшість християн складає письмовий заповіт перед смертю.	☐ ☐
7. Ісус навчав, що приймання спадщини — це вияв жадібності.	☐ ☐
8. Спадщиною не слід винагороджувати за добру поведінку чи карати за злу.	☐ ☐
9. Божий уклад є таким, щоб за бідних, безробітних та вдів дбала державна влада.	☐ ☐
10. Метою завзятої праці відповідно до Біблії є легке життя після виходу на пенсію.	☐ ☐
11. Християни повинні заощаджувати гроші, щоб мати достатньо коштів для життя після виходу на пенсію.	☐ ☐
12. Єдине, що можна залишити у спадщину, — це гроші, а також нерухоме і рухоме майно.	☐ ☐
13. Є спадщина, яка несе з собою прокляття.	☐ ☐
14. Останнє благословення дідом своїх дітей та внуків — це старозаповітна практика, яка нині втратила застосування.	☐ ☐
15. Якщо засновник підприємства досягнув відповідного віку, йому варто виходити на пенсію, щоб молодші могли продовжити справу, відштовхуючись від сучасного бачення.	☐ ☐
16. Щоб визначити, скільки давати грошей на християнську працю (окрім десятини), потрібно відштовхуватися лише від потреб, які вам представлено.	☐ ☐
17. Від більшості людей Бог не очікує ніякого давання, окрім десятини.	☐ ☐

Усього правильних відповідей

☐

ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТІВ:

17–15 правильних відповідей =
14–8 правильних відповідей =
7–0 правильних відповідей =

ДЕСЯТЬ ОСНОВНИХ ЧИННИКІВ ЗДОРОВОЇ СПАДЩИНИ

Дуже мало сьогодні є тих, хто зробив би бодай перший крок в усвідомленні свого далекосяжного потенціалу та величезної відповідальності — можливості закласти основу для багатьох побожних поколінь. А зробити це можна, залишивши по собі цінну спадщину.

1. ЗАЛИШИТИ ПО СОБІ ДОБРЕ ІМ'Я

Найцінніше, що ви можете передати своїм дітям, — це добре ім'я. *«Ліпше добре ім'я за багатство велике...» (Притомісті 22:1).*

Добре ім'я є побічним продуктом того, що людина неухильно виявляє побожний характер: чесність, сумлінність, доброту, щирість, чистоту, вірність, щедрість, стриманість, надійність, віру, любов, смирення та упорядкованість.

Крім того, добре ім'я — це результат значних досягнень. Довготривалі досягнення — це те, що ви дали Богові звершити у вашому житті, наприклад, приведення своєї сім'ї до спасіння та духовної зрілості, допомога багатьом іншим знайти народження згори та спонукування християн до духовного зростання.

Якщо ваше добре ім'я було неправдиво спаплюжено, то вам слід зробити кілька важливих кроків.

- Перевірте та викладіть справжні факти, належним чином звертаючись до того, хто неправдиво вас звинуватив.
- Якщо ви частково винуваті, то просіть пробачення та за змогою відшкодуйте збитки.
- Заново підтвердьте своє добре ім'я, завзято чинячи добро.

«Поводьтеся поміж поганями добре, щоб за те, за що вас обмовляють вони, немов би злочинців, побачивши добрі діла, славили Бога в день відвідання» (1 Петра 2:12).

2. ПЕРЕДАТИ ДАЛІ ПОБОЖНУ СПРАВУ ТА ВЧЕННЯ ПРО ОСНОВНІ ЖИТТЄВІ ПРИНЦИПИ

Бог велить батькам брати на себе відповідальність за навчання своїх дітей та внуків. *«...Ти подаси їх до відома синам твоїм та синам твоїх синів» (Повторення Закону 4:9).* *«І пильно навчиш цього синів своїх...» (Повторення Закону 6:7).*

Мотивацією до навчання має бути активна участь у змаганні між добром і злом, між Божою правдою та обманом сатани.

У цій духовній битві ви маєте ретельно пояснити, чого Бог вас навчив і як отримана наука допомогла вам у засвоєнні основних біблійних принципів та

виробленні побожного характеру, переконань і стандартів.

Життєво важливим та цінним інструментом для здійснення такої передачі буде ваш життєвий щоденник та сімейні записи, де будуть занотовані відповіді на молитви, свідчення про надприродну Божу роботу у вашому житті та наука, яку Він давав вам раніше і якої навчає вас зараз. Такі щоденники будуть тим скарбом, якого вистачить на довгі роки. Вони будуть свідчити про те, як Бог навчав вас принципів прийняття себе, слухняності владі, чистого сумління, правдивого прощення, відмови від власних прав, моральної свободи, мети у житті та фінансової свободи.

Ці записи будуть цінним матеріалом, у якому буде показано, як ви засвоїли ті чи інші риси характеру, як випробовувалися ваші біблійні переконання, які стандарти є справді важливими для вас і ваших дітей і які навички ви вважаєте важливими для їхнього успіху. У ваших сімейних щоденниках мають бути фотографії та інші відповідні матеріали.

«Блаженна людина, що мудрість знайшла... від щирого золота ліпший прибуток її, ...і всіляке жадання твоє не зрівняється з нею. Вона дерево життя для тих, хто тримається міцно її...» (Притомісті 3:13–15, 18).

«...Мудрі вмирають так само, як гинуть невіглас та неук, і лишають для інших багатство своє... Вони думають, ніби дома їхні навіки, місця їхнього замешкання з роду до роду, іменами своїми звуть землі» (Псалом 49:11–12).

3. ВИЗНАННЯ ГРІХІВ СВОЇХ ПРЕДКІВ

Діти й онуки отримують усі переваги, здобуті добрим характером та шляхетними досягненнями своїх батьків. Але їм доводиться і страждати через наслідки гріхів та зла, яких батьки припускалися. *«...Я Господь, Бог твій, Бог заздрисний, що карає за провину батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене» (Вихід 20:5).*

Від обох батьків можуть передаватися медичні проблеми, фізичні риси та особливості характеру, але руйнівні наслідки гріха передаються здебільшого від батька.

Переступ увійшов у світ через гріх Адама. *«Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей...» (Римлян 5:12).*

Від предків передається не лише гріх — діти були фізичною складовою батьків, коли ті гріхи вчинялися. Бог показує, що саме так воно і є, коли пояснює, що Левій разом зі своїм прадідом Авраамом приніс десятину Мелхиседекові, оскільки у той момент він, ще не народившись, був у Авраамових стегнах (див. Євреїв 7:10).

На основі цієї істини Бог вчить нас, що всі ми згрішили в Адамі (див. Римлян 5:12–19). І з цієї причини Писання показує нам потребу визнавати гріхи наших предків. *«Знаємо, Господи, нашу безбожність, вину наших батьків, бо ми проти Тебе згрішили» (Єремії 14:20).* Це неодноразово повторюється у Писанні. Псалом 106:6 — це один із прикладів: *«Ми згрішили з батьками своїми, скривили, неправдиве чинили...»*

Коли ми стаємо християнами, нам прощаються усі гріхи. Проте нам доводиться розпізнавати і перемагати успадковані фізичні, психологічні та духовні слабкості та схильності, дотримуючись дисципліни ходіння у Божому Дусі.

Дуже важливо прямо, але розсудливо пояснити своїм дітям, з якими спокусами вони можуть зіткнутися через помилки минулих поколінь.

У розмові з дітьми наголосіть на тому, що з огляду на успадковані слабкості їм доведеться постійно працювати над розвитком та дотриманням певних виявів дисципліни. Крім того, особливо зазначте, що такі вияви дисципліни насправді є стандартом, якого мали б дотримуватися у житті всі.

ГРІХИ ПРЕДКІВ	НЕОБХІДНІ ВІЯВИ ДИСЦИПЛІНИ
1. Моральна нечистота	Чистота у думках, діях та дружніх стосунках
2. П'янство та наркоманія	Повне утримання від алкогольних напоїв та вживання речовин, які викликають залежність

3. Брехня та обман	Повна чесність та зберігання чистого сумління
4. Окультизм	Очищення дому та зв'язування сатани
5. Гордість і неприйняття	Відмова від власних прав та твердий намір ніколи не розлучатися

4. РОЗУМІННЯ БОЖОГО ПРИЗНАЧЕННЯ СПАДЩИНИ

Головне призначення спадщини — це зміцнення родини, а далі, за посередництва родини, і турбота про базові соціальні потреби громади.

Надмірне оподаткування спадщини послаблює сім'ю та громаду, оскільки передає державі капітал сім'ї. Коли ослаблюються сім'ї, тоді й спроби держави вирішувати соціальні проблеми робляться все менш і менш дієвими.

• **Остаточний виховний засіб.**

Писання дає нам достатньо прикладів того, що обіцяна спадщина стає потужним чинником для стримування бунтарства та великою нагородою за слухняність Божим законам.

Рувим, первенець Якова, був аморальною людиною, а тому він втратив подвійну частину спадщини, яку мав отримати (див. Буття 49:3–4).

А Йосип був вірний і слухняний своєму батькові і тому заслужив батькову схильність та подвійну спадщину (див. Буття 48:22).

Батько має пояснити, що спадщина — це не право дитини. Спадщина — це відповідальність, а духовне падіння лише доводить, що син або дочка є нездатними цю відповідальність понести.

Якщо бунтівна дитина отримує у спадщину гроші, то вона, швидше за все, використає їх на те, що прямо суперечить Божому призначенню.

• **Турбота про хворих та старих**

Спадщина має бути швидкодоступним резервом для задоволення медичних потреб. Коли сім'я дбає про хворих і нужденних членів родини, тоді зміцнюється сам її характер.

Писання гостро засуджує невиконання цієї функції. *«А як має вдовця яка дітей чи внучат, нехай учаться перше побожно шанувати родину свою, і віддячуватися батькам, бо це Богові згодно. Коли ж хто про своїх, особливо ж про домашніх не дбає, той вирікся віри, і він гірший від невірного» (1 Тимофія 5:4, 8).*

• **Джерело для підтримки освіти та підприємництва**

Сім'я за Божим задумом має брати на себе головну відповідальність за освіту дітей. Батьки повинні зробити так, щоб дім став для дітей школою основ.

А те, чого вони не можуть навчити вдома, має бути турботливо делеговано кваліфікованим учителям. «...*Дитина ...під опікунами та керівниками знаходиться... до часу, що визначив батько*» (Галатів 4:1–2).

Власна справа, започаткована у сім'ї, зазвичай характеризується вищою якістю товарів чи послуг, оскільки від якості залежить ім'я всієї родини.

Джерелом для інвестицій, спрямованих на розвиток справи та придбання обладнання, мають бути сімейні ресурси, а не гроші, позичені ззовні. Сім'я, позичаючи в інших, входить у рабство до кредитора.

- **Турбота про дім**

Чимало сімей змогли зрости у вірі, коли бачили, як Бог посилає необхідне, щоб у них був дім, і їм при цьому не доводиться позичати. Кожна така історія — це унікальне свідчення про Божу надприродну силу, якою Він може дати усе.

Приповісті 19:14 — це вірш, де окреслюється ключовий чинник щодо того, як мати дім: «*Хата й маєток — спадщина батьків, а жінка розумна від Господа*». Іншими словами, батьки при можливості мають допомогти дітям, щоб у них був дім. У наш час для цього може знадобитися зробити переоцінку своїх фінансових пріоритетів. Наприклад, нерідко буває так, що діти мають бажання придбати автомобіль, але з боку батьків було б мудро допомогти їм натовість у придбанні квартири.

- **Допомога бідним**

Коли сім'ї мають духовну та фінансову силу, вони за посередництва церкви можуть стати найефективнішою ланкою соціального захисту у своїй громаді.

Сім'ї, наприклад, можуть створювати робочі місця, ставати прикладом для інших, жертвувати бідним і нужденним. Писання однозначно вказує на те, що служіння бідним є обов'язком сім'ї та церкви.

Бог дає повеління: «...*Вламати голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити?*» (Ісаї 58:7).

У Новому Заповіті основою для оцінки характеру вдови є серед іншого її служіння бідним: «...*Якщо подорожніх приймала, ...якщо помагала обездоленим, якщо всякий добрий учинок виконувала*» (1 Тимофія 5:10).

5. ПІДГОТОВКА ЗАПОВІТУ З ВКАЗІВКАМИ ДЛЯ СВОЄЇ СІМ'Ї

Потенціал заповіту розповсюджується далеко за межі розподілу майна. Для належного складання заповіту потрібно багато думати, молитися та готуватися.

Заповіт може бути ретельно складеним документом, за основу якого буде взято те, чого Бог навчав вас упродовж років, і те, чого б мала навчитися ваша родина у майбутньому. Бог залишив нам два заповіти — Старий та Новий. Вони містять історичні та хронологічні описання, практичні повчання та вказівки на майбутнє.

У багаторічному ході підготовки заповіту безсумнівно буде кілька етапів.

Перший етап — це базовий документ, у якому викладено вказівки щодо турботи про ваших дітей та розподілу майна, яке залишиться після вас. Завдяки такому простому документу ви усунете можливість того, що ваші діти потраплять під опіку держави чи долю вашого майна вирішуватиме суд.

Подальші доповнення до заповіту можуть чіткіше вказувати на те, як саме мають виконуватися біблійні функції спадщини.

Після того як ви складете основу свого заповіту, практично будь-який юрист зможе переписати ваше бачення належними формулюваннями та прослідкувати за тим, щоб цей документ містив усі необхідні пункти.

Однією із додаткових переваг детального заповіту є те, що можна наперед подумати про ймовірні сімейні суперечки щодо спадщини та завчасно включити пункти для їхнього уникнення.

Авраам перед смертю роздав подарунки синам, які у нього народилися після Ісака, та вислав їх жити на схід (див. Буття 25:5–6).

Серед того, що успадкував Ісак, було й таке пожадане усне благословення, яке він передав своїм синам (див. Буття 27).

У «заповіті» Якова містився детальний опис того, що Бог мав зробити у житті кожного з його синів. Основою для такого переліку стали їхні дії, риси характеру та здібності (див. Буття 49).

У заповіті та останній волі сина Рехави містилися чіткі та однозначні вказівки щодо стриманості у житті. За дотримання цих приписів Бог нагородив нащадків дому Рехавітів (див. Єремії 35).

6. ВІДКИДАННЯ ЛЕГКОГО ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВИХОДУ НА ПЕНСІЮ

Відхід від роботи та життя у своє задоволення — це мрія цього світу, і таке омріяне життя подається за альтернативу раю. Але здійснити цю мрію не вдавалося. Скільки пенсіонерів відкрили для себе

страшну правду — коли від людини немає користі, тоді її чекає відторгнення!

На схилі літ може змінитися праця, але ніде ми не бачимо, щоб Бог мав задум, аби у старості людина припиняла працювати. Це дуже чітко видно від самих початків людства, коли Бог сказав Адамові, що той має працювати аж до дня своєї смерті. *«У потім свогого лиця ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю...»* (Буття 3:19).

Важливо зазначити, що є чимало чоловіків, які виходили на пенсію у доброму здоров'ї, але передчасно помирали всього через кілька років життя без постійної роботи. І ще більше є пенсіонерів, розчарованих тим, що живуть у постійному неробстві. Класичним застереженням з цього приводу є Христова притча про нерозумного багача:

«...Оце я зроблю, порозвалю клуні свої, і просторніші поставлю, і позбираю туди пашню свою всю та свій достаток. І скажу я душі своїй: Душе, маєш багато добра, на багато років складеного. Спочивай, їж та пий, і веселися! Бог же до нього прорік: Нерозумний, ночі цієї ось душу твою зажадають від тебе...» (Луки 12:18–20).

Бог вказав на те, що вид роботи має відповідати силі та вікові людини: Він наказав, щоб левити переносили скинію з місця на місце, поки вони не досягнуть п'ятдесяти літ. А потім, після досягнення п'ятдесятиліття, вони мали служити своїм братам, наглядаючи за роботою інших (див. Числа 8:23–26).

Така організація праці сприяла тому, щоб у старших були максимальні можливості використати мудрість та досвід, які їм дав Бог, даючи поради іншим.

Відійти від активних справ — це відмовити своїй родині та іншим людям у донесенні тієї важливої науки, яку вам дав Бог.

7. МУДРИЙ ВКЛАД У МАЙБУТНЄ

Найважливіший внесок, який людина може зробити у своє майбутнє, — це вкладання себе у життя своєї сім'ї та в духовний добробут інших.

Вкладання у свою сім'ю може включати серед всього іншого роботу над розвитком навичок, що сприяють комерційному успіхові, збирання ресурсів, необхідних для вигідного застосування цих навичок, та допомогу у розбудові дому своїх дітей, коли ті вступають у шлюб.

Крім того, вкладати можна і в ті активи, які мають функціональне застосування, наприклад, у землю та обладнання, оскільки придбані активи забезпечать можливість працювати та заробляти у часи фінансової скрути. Активи, які мають функціональне застосування, — це те, чим ви можете користуватися вже зараз, але у разі потреби можете легко обміняти на щось інше.

Загальним правилом має бути не вкладати гроші у те, що ви не можете контролювати, наприклад, в акції, видобуток золота та обмін валют. Не слід доручати іншим управління тим, куди інвестуватимуться ваші гроші. Натомість вкладати варто лише у те, про що ви зможете подбати самі та чим зможете розширити свою здатність виконувати роботу, доручену вам Богом.

Інвестувати слід лише надлишкові кошти, а не взяті з доходу, необхідного для утримання сім'ї чи ведення підприємницької діяльності. Вкладання коштів має бути зовсім окремим розділом вашої фінансової діяльності, який жодним чином не повинен обтяжувати життя сім'ї.

Мудре вкладання коштів включає також використання Божих грошей для розширення Його царства. Його гроші нам даються не для того, щоб ми громадили їх, а щоб мали швидкодоступний резерв. Вкладання грошей ніколи не повинно відбуватися з порушенням принципів Писання. Якщо ми вірно служимо Богові, то можемо сподіватися, що Бог нам скаже: *«Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого!»* (Матвія 25:21).

БОЖЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ПРОТИ НАКОПИЧУВАННЯ

«Золото ваше та срібло поіржавіло, а їхня іржа буде свідчити проти вас, і поїсть ваше тіло, немов той огонь! Ви скарби зібрали собі на останні дні!» (Якова 5:3).

8. ЗБАГАЧЕННЯ У БОЗІ ЗАВДЯКИ ДАВАННЮ

Загалом наймудрішим та найкориснішим з усіх можливих вкладів є те, що віддається Богові для розширення Його роботи.

Упродовж усього Писання скрізь ми бачимо повеління, попередження та обітниця, пов'язані з необхідністю збирати собі скарби на небесах, а не на землі. *«Наказуй багатим за віку теперішнього,*

щоб не неслися високо, і щоб надії не клали на багатство непевне, а на Бога Живого, що щедро дає нам усе на спожиток, щоб робили добро, багатилися в добрих ділах, були щедрі та пильні, щоб збирали собі скарб, як добру основу в майбутньому, щоб прийняти правдиве життя» (1 Тимофія 6:17–19).

Давання Господу понад десятину буде відбуватися за Його спонування та схвалення з боку дружини. Якщо це спонування справді походить від Бога, то воно буде повністю узгоджуватися з вказівками Писання. Серед таких вказівок можна назвати такі:

- **Давання сиротам і вдовам**
«Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем оця: зглянутися над сиротами та вдовицями в утисках їхніх, себе берегти чистим від світу» (Якова 1:27).
- **Давання нужденним християнам**
«Беріть уділ у потребах святих, будьте гостинні до чужинців!» (Римлян 12:13).
- **Давання бідним**
«Хто милостивий до вбогого, той позичає для Господа, і чин його Він надолужить йому» (Приповісті 19:17).
- **Давання лідерам християнських служінь**
«А пресвітери, які добре пильнують діла, нехай будуть наділені подвійною честю, а надто ті, хто працює у слові й науці. Бо каже Писання: Не в'яжи рота волові, що молотить, та: Вартий працівник своєї нагороди» (1 Тимофія 5:17–18).

Чимало людей, багатих з погляду цього світу, є нещасними, оскільки намагання досягти задоволення та повноти за допомогою грошей приводить лише до розчарування та незадоволеності.

Окрім давання окремим лідерам християнських служінь, ми можемо давати гроші групам, зібраним для здійснення того чи іншого служіння. У часи Павла внутрішньоцерковне служіння започатковувалось Святим Духом, а церковні керівники мали зібрати пожертву християн з різних народів для допомоги християнам-євреям. До християн з інших народів було звернено заклик давати кошти, і багато хто з жертвністю відгукнувся на нього. Крім того,

дім Степанів мав особливе служіння святим, а християни закликалися до його підтримки (див. 1 Коринтян 16:15).

Є кілька важливих критеріїв, які слід використовувати

для оцінки того, чи варто давати на те чи інше християнське служіння.

1. **Чи здійснюється це служіння під керівництвом та духовною владою місцевої церкви, у якій шанується Боже Слово?**

Павло провадив своє служіння за межами своєї церкви, проте саме місцева церква послала його на служіння, і він залишався під її духовною владою. Крім того, звітував за свою роботу він теж перед місцевою церквою (див. Дії 13:1–3; 14:27).

2. **Чи сприяє це служіння зміцненню місцевої церкви?**

У наш час Бог виконує Свої задуми та плани через місцеву церкву. Усяке християнське служіння, яке варто підтримувати, має спрямовуватися на зміцнення і керівництва церкви, і її членів, щоб вони могли виконувати покладені на них Богом обов'язки. «І Він, отож, настановив одних... щоб приготувати святих на діло служби для збудування тіла Христового» (Ефесян 4:11–12).

3. **Чи є це служіння таким, яке навчає та дотримується Божих стандартів?**

Чимало є служителів, які дозволяють собі працювати так, як заведено у світі. Вони вважають, що немає нічого страшного у світському зовнішньому вигляді та підході до роботи, бо так вони прагнуть повернути світ до Бога. Проте така життєва позиція суперечить Писанню та веде до згубних спокус (див. Римлян 12:2).

«Бо з'явилася Божа благодать, що спасає всіх людей, і навчає нас, щоб ми, відцуравшись безбожності та світських пожадливістей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішнім віці» (Тита 2:11–12).

4. **Чи є у цьому служінні свідчення про Божу надприродну працю?**

Наш Бог є Богом надприродним. Він підтверджує, що те чи інше служіння є від Нього, виявляючи у ньому Свою надприродну силу.

Свідченням Божої сили мають бути щирі глибокі навернення до Бога, звільнення християн від сили гріха, відновлення розбитих шлюбів та Божа допомога у відповідь на молитву. «І слово моє й моя проповідь... в доказі духа та сили» (1 Коринтян 2:4).

5. Чи є основою цього служіння здорове вчення?

Здорове вчення починається з прийняття на-
тхненного Божого Слова. У здоровому вченні
Ісус Христос вважається цілковито Богом та ці-
лковито людиною.

Доктринальні помилки є зазвичай симптомами
глибших проблем, які зрештою знесилять слу-
жіння або знищать його потенціал. *«Улюблені,
не кожному духові вірте, але випробовуйте
духів, чи від Бога вони, бо неправдивих проро-
ків багато з'явилося в світ» (1 Івана 4:1).*

Мудре, щедre, Богом спрямоване давання
приносьть великий прибуток вам та вашій сім'ї
й у цьому житті, й у майбутньому віці (див. Ма-
рка 10:29–31)

9. РОЗУМІННЯ ПРИНЦИПІВ СТРАХУ- ВАННЯ

Концепція, що лежить в основі страхування, — це
розподіл збитків. Сама собою це ідея є здоровим
біблійним принципом.

*«Носьть тягарі один одного, і так виконаєте за-
кона Христового» (Галатів 6:2).*

Проте у програмах страхування є кілька можливих
небезпек та надуживань.

- **Намагання захиститися від будь-яких зби-
тків**

Це призводить до надмірного захисту від
втрат, що заважає прийняти науку, яку Бог хоче
дати за допомогою збитків. А у випадках, коли
страхові компанії не виплачують того, на що ви
сподівались, або коли вони вказують на додат-
кові умови, надруковані дрібним шрифтом, на
які ви завчасно не звернули увагу, у вас може
з'явитися невдоволеність та озлобленість.

- **Страхування як спосіб уникнути особис-
тої відповідальності**

Страхування цивільної відповідальності авто-
мобілістів — це законна, правильна і мудра

стаття витрат. Проте не повинно ставатися та-
кого, щоб через покладання на страховку зме-
ншувалося наше відчуття власної відповідаль-
ності.

Християнин, який кориться як Божим законам,
так і законам, що регулюють рух на дорогах,
може бути впевнений, що йому вдасться уник-
нути аварій, якщо у Бога нема якоїсь більшої
науки, яку Він хоче дати Своїй дитині (див. Ма-
твія 10:29).

10. ПОДУМАЙТЕ, ЧИ ВАРТО ВАМДАТИ СВОЄМУ ПЕРВОРІДНОМУ ПОДВІЙ- НУ ЧАСТКУ

У досконалому суспільстві, яке відповідало б Бо-
жому задумові, перворідний син отримував по-
двійну частку спадщини.

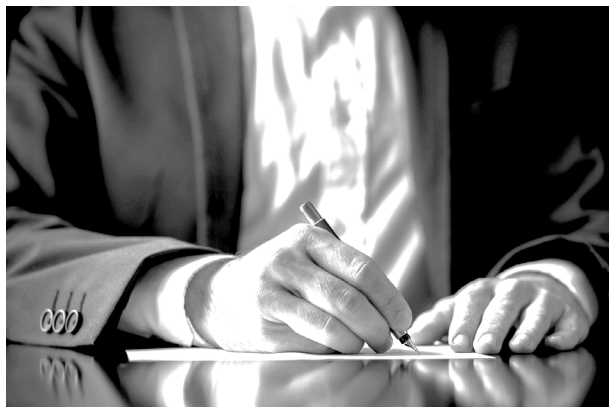
Разом з подвійною часткою на сина покладалися
обов'язки продовжувати досягати у сім'ї тих цілей,
які батько поставив у сім'ї. Перворідний син пови-
нен був утримувати матір аж до смерті, а сестер —
до заміжжя. Для ефективного виконання цих
обов'язків він отримував особливий вишкіл, а ін-
шим членам сім'ї пояснювалась його майбутня
провідна роль.

Якщо перворідний син ще до смерті батька відхо-
див від Божого проводу у своєму житті, то подвійна
частка віддавалась наступному сину, який відпові-
дав поставленим вимогам. Якщо синів не було, то
подвійну частку мала отримати перворідна дочка.

Рувим був первенцем Якова. Але з огляду на те,
що він збезчестив дружину свого батька, йому не
було дано подвійну частку спадщини. Натомість її
отримав Йосип.

Йосип взяв на себе обов'язок поховати батька та
подбати за добробут усієї своєї родини.

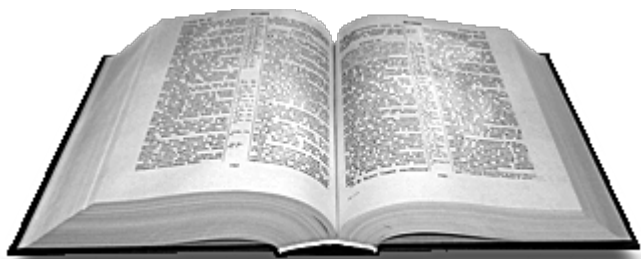
Ісав був первенцем Ісаака. Але Бог його відкинув,
оскільки він зневажав духовні обов'язки, пов'язані
з перворідством (див. Римлян 9:13; Євреїв 12:16–
17)

ПЕРЕДАЧА МУДРОСТІ РАЗОМ ІЗ ЗАПОВІТОМ

До смутку, який приходить разом зі смертю близької людини, може додатися розчарування та озлобленість через те, що вона не залишила по собі заповіту або що заповіт було складено так, що він нічого не дає для передачі сильних сторін характеру та мудрості.

- ☐ 1. Чи є у вас заповіт?
- ☐ 2. Чи знає ваша дружина та члени сім'ї, де цей заповіт?
- ☐ 3. Чи можете ви передати своїм нащадкам добре ім'я? Чи можете ви вже зараз зробити щось для покращення своєї репутації?
- ☐ 4. Чи є у вас сімейний щоденник, у який реально записуються цінні життєві уроки, глибокі нові думки й об'явлення з Писання та важливі сімейні події? Чи могли б ви довірити цей щоденник своїм дітям?
- ☐ 5. Чи визнали ви гріхи своїх предків? Чи визначили ви, які вияви дисципліни потрібні вам і вашим дітям, щоб уникати таких гріхів?
- ☐ 6. Чи пояснили ви своїй сім'ї, у чому полягає біблійне призначення спадщини?
- ☐ 7. Чи відкинули ви таке розуміння, відповідно до якого з віком треба буде залишити роботу, вийти на пенсію і жити у своє задоволення?
- ☐ 8. Чи провели ви переоцінку своїх вкладів та інвестицій? Чи підготували ви для своїх нащадків чітку документацію та мудру пораду, щоб вони могли користуватися цією частиною спадщини?
- ☐ 9. Чи щедро ви вкладали у Божу справу? Чи принесуть ваші внески Божу нагороду для вашої сім'ї та чи мають вони вічну цінність?
- ☐ 10. Чи підготували ви свого перворідного сина до провідної ролі, а решту сім'ї — до прийняття його проводу?

Особисте зобов'язання підготувати здорову спадщину

Я постановляю собі, що з Божою благодаттю поставлю основу для багатьох побожних поколінь. Я планую підготувати спадщину відповідно до зазначених вище вказівок, а також подбаю про те, щоб залишені по мені мудрість, гроші та майно свідчили про Божі шляхи та Його надприродну турботу.

Я почну вести життєвий щоденник, у який записуватиму вияви Божої дії у моєму житті.

Дата: _____

Підпис: _____

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ВАГОМІСТЬ БАТЬКОВОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ?

За допомогою цієї дитячої вправи ви можете обговорити зі своїми дітьми, як ви хочете їх благословити. Поки діти шукатимуть, чим відрізняються малюнки, поговоріть про чесність між батьками та дітьми.

БЛАГОСЛОВЕННЯ (АБО ПРОКЛЯТТЯ) ПАТРІАРХА

1. Воно було усним твердженням батька про його схвалення або несхвалення.
 2. Воно ґрунтувалося на тому, чи виявляла дитина у минулому послух або неслухняність.
 3. Воно було передбаченням майбутнього успіху або провалу.
 4. Воно мало велику владу та вплив.
 5. Воно давалося батьком своїм дітям та внукам.
 6. У його основі лежить Божа обітниця сприяти тому, щоб все велося добре у тих, хто шанує своїх батьків, та посилати такі обставини, які будуть докором для тих, хто батьків не шанує.
- «Шануй свого батька та матір... щоб добре велося тобі...» (Ефесян 6:2–3).

Ісак не зміг розпізнати, що перед ним Яків, який удавав з себе Ісава, аби отримати благословення (див. Буття 27:6–29).

Чи зможете ви знайти сім деталей, що змінилися у малюнку праворуч.

ЯКУ НАУКУ БОГ ДАЄ ЗА ДОПОМОГОЮ СПАДЩИНИ У БІБЛІЇ?

До кожного описаного випадку зазначте, кому він став наукою.

☐ 1. Я на своїх помилках побачив, що неможливо відділити подвійну частку первенця від духовної відповідальності, що передбачається нею.	А. БЛУДНИЙ СИН
(див. Луки 15:11–32)
☐ 2. Я вимагав свою частину спадщини ще до смерті батька. Мені довелося дізнатися, що гроші при незрілості ведуть до морального та фінансового краху.	Б. ЙОНАДАВ
(див. Єремії 35:6)
☐ 3. Я дізнався, що ціною духовного спадку є смирення та самопожертва, але заплатити цю ціну я не був готовий.	В. ЛАВАН
(див. Буття 31:14–15)
☐ 4. Я довідався, що можна втратити вірність та відданість членів своєї сім'ї, коли у них нема підстав сподіватися на частку спадщини.	Г. ГЕДЕОН
(див. Суддів 8:24–27)
☐ 5. Я зрозумів, що спадщина — це не лише власність, це ще й відповідальність за членів сім'ї.	Д. ІСАВ
(див. Буття 25:29–34; 27:1–29; Євреїв 12:16–17)
☐ 6. Я відчував злість, не отримавши своєї частки спадщини, але моя образа свідчила, що у мене була проблема жадібності.	Е. БРАТ, ЯКИЙ СКАРЖИВСЯ
(див. Луки 12:13–15)
☐ 7. Я залишив цінну спадщину своїм дітям. Проте я дізнався, що мій ранній відхід від справ та багатство моєї сім'ї мали дуже згубний вплив на майбутнє моєї родини.	Ж. БАГАТИЙ МОЛОДИЙ ПРАВИТЕЛЬ
(див. Марка 10:17–22)
☐ 8. У мене не було ні домів, ні земель, які я міг би залишити дітям, але я дізнався, що значно вагомішою спадщиною є переконання, які я їм прищепив.	И. БОАЗ
(див. Рут 4:6)

ЧОГО БОГ ХОЧЕ НАС НАВЧИТИ?

Закінчіть кожен вірш, використавши слова з переліку, поданого праворуч.

- ☐ 1. «Жадай Ти від Мене, і дам Я _____ Тобі, як спадщину Твою...» (Псалом 2:8).
- ☐ 2. «_____ — то частина спадку...» (Псалом 16:5).
- ☐ 3. «Хата й маєток спадщина батьків, а _____ від Господа» (Приповісті 19:14).
- ☐ 4. «Мудрі _____ впадковують, а нерозумні неситимуть сором» (Приповісті 3:35).
- ☐ 5. «Путтю праведною я ходжу... щоб дати _____ в спадщину для тих, хто кохає мене, і я понаповнюю їхні _____!» (Приповісті 8:20–21).
- ☐ 6. «Блаженні лагідні, бо _____ впадкують вони» (Матвія 5:5).
- ☐ 7. «І кожен, хто за Ймення Моє кине дім, чи братів, чи сестер, або батька, чи матір, чи діти, чи землі, той багатократно одержить і успадкує _____» (Матвія 19:29).
- ☐ 8. «Щоб ви не розінілись, але переймали від тих, хто _____ впадковує вірою та терпеливістю» (Євреїв 6:12).
- ☐ 9. «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що великою Своєю милістю віродив нас... на спадщину _____...» (1 Петра 1:3–4).
- ☐ 10. «Переможець наслідуй _____, і Я буду Богом для нього, а він Мені буде за сина!» (Об'явлення 21:7).

А. Господь

Б. славу

В. вічне життя

Г. усе

Д. жінка розумна

Е. багатство, скарбниці

Ж. обітниці

И. нетлінну й непорочну

К. народи

Л. землю

